

der er Tale om større Skibe og længere Farter, men det kan man jo nærmere overveje. Jeg erkender fuldt ud, at der bør være andre Bestemmelser for Fiskeri og Lystfart. Det er for Resten, forekommer det mig, meget rigtigt, at man har faaet Lystfarten i alt Fald nævnt ved, at der er givet visse Bestemmelser med Hensyn til den. Vi ere jo alle enige om, at ved Lystfarten sker der vel lige saa mange Soulykker her til Lands, som der sker i den øvrige organiserede Skibsfart. Det kunne vi ikke forhindre, men her peges der dog paa, at man under den glædelige Udvikling, Lystsejladsen har haft, ikke blot skal have Raad til at anstaffe sig en Sejlsbaad, men ogsaa Forstand til at styre den.

Tutein: Det er kun en enkelt Bemærkning, jeg vil tillade mig at gøre om det foreliggende Lovforslag. I Motiverne, som ledsagede Forslaget, da det blev forelagt i Landstinget i forrige Samling, og hvortil der henvises nu i Aar, staar der, at ganske vist vokse vore danske Fiskerifartøjer i Størrelse, men man antager det dog ikke for nødvendigt at etablere særlige Eksamener for Førere af Fiskerifartøjer, der gaa paa længere Ture, i Særdeleshed da man ikke har nogen saadan Eksamen i England for Fiskerifartøjer, der gaa i Nordsøen. Nu ville ærede Medlemmer maasse have bemærket, at der er ombet et Andragende fra nogle Førere af Fiskerifartøjer i Frederikshavn, som bede om, at der maa blive etableret en særlig Eksamination for Førere af Fiskerifartøjer, hvilke man nu der begynder at anstaffe temmelig store og gaar ud med paa et langt bortliggende Fiskeri, nemlig oppe under Island. Forholdet er, som enhver ved, der kender noget til disse Forhold, desværre det, at den, der forstaar Navigation, kan ikke fiske, og den, der kan fiske, kan ikke Navigation. Fiskerne paaftaa, at de have ikke Raad til at tage Styrmandseksamen, og at hvis den Forbring fastholdes, at de skulle have Styrmandseksamen for at føre saadanne Fartøjer, kunne de ikke faa Folk til at føre et saadant Fartøj, som kunde udføre dette Fiskeri. Jeg berører det blot, fordi dette Punkt er kommet frem, men jeg vil slet ikke forlange det, som fordres af disse Skibsførere fra Frederikshavn, at der blev etableret en særlig Eksamen. Jeg ved ikke, om man ikke kunde komme en anden Vej ved at benytte den nuværende Sætteskipperetsamen. Jeg vil blot henvisse til, at man, saa vidt jeg ved, i Norge har særlig Eksamen for Førere af Fiskerifartøjer, og det var dog muligt, at man, om end ikke lige straks, saa dog senere

kunde komme til at etablere noget lignende her i Landet. Jeg ved nu nok, at man vil kunne sige, at den højtærede Minister efter Forslagets § 20 paa ustemplet Papir og uden Betaling kan give Tilladelse til at føre et saadant Fartøj, men jeg maa oprigtig talt sige — det er ikke nogen Mistillid, jeg paa dette Punkt vil udtale til den højtærede Minister — at jeg holder ikke rigtig af den Maade, at erhverve en saadan Næringsret paa. Det vil jo bero paa, hvorvidt de lokale Myndigheder anbefale en saadan Mand, og der kan komme ledsommelige Forhold frem derved, som jeg ikke behøver at berøre. Det vilde være lettere, naar vi enten kunde give Sætteskipperne, som vistnok kunne den Navigation, der er nødvendig til denne Fart, Ret til at føre disse Fartøjer eller etablere for visse Fartøjers Vedkommende, der ere tiltagende i Antal, en særlig Eksamen. Det vil jeg henstille til dem, der faa med den Sag at gøre, altsaa til Udvalget, men af Hensyn til Fiskerne i Frederikshavn, som jeg kender meget godt, som ere i stærk Udvikling, og som ere meget bange for de nugældende Bestemmelser, der til Dels bekræftes, hvis det foreliggende Forslag bliver til Lov, har jeg ikke villet undlade at bringe det frem til Overvejelse.

ving: Jeg vil blot med et Par Ord tillade mig i Tilslutning til det ærede Medlem for Vejle Amts 2den Valgkreds (Berg) at henvisse til det eventuelle Udvalg at tage § 18 i nærmere Betragtning, idet man har henledet min Opmærksomhed paa, at Maskinmestrene, særlig de store Maskinmestre, ere meget glade ved Loven og i det hele finder deres Interesse varetaget ved den, men netop med Hensyn til § 18 mene de dog nok at kunne ønske den affattet noget anderledes. Nu er jeg ganske vist ikke sikker paa, at Slutningen af § 18, hvor der staar: „Under Forudsætning af Genfibighed“, skal forstaaes saaledes, at f. Eks. en Maskinmester eller Styrmand osv. fra et andet Land, eventuelt fra Sverige eller Norge, skulde have Adgang lige med danske indfødte til at drive Sønering efter denne Lov. I Slutningen af § 18 staar der, at der ved kongelig Anordning under Forudsætning af Genfibighed skal kunne tilstaaes fremmede Statsborgere lige Adgang med danske indfødte til at drive Sønering m. m. efter nærværende Lov. Jeg er jo ganske vist ikke sikker paa, at denne Bestemmelse skal forstaaes saaledes, at de vedkommende ved deres Udkomster i fremmed Land skulde have denne Adgang; thi det kunde jo ogsaa være, at det skulde forstaaes saaledes, at de skulde have lige Ret med